

Asfaltcowboy

‘Wout Poels eindigde knap als negende’, zo stond het maandag te lezen in *Dagblad De Limburger*. Het ging over zijn eindklassering in de Ronde van Baskenland. Als er had gestaan dat hij razend knap als negende was geëindigd, had ik ook geen bezwaar aangetekend.

De Ronde van Baskenland heb ik gevolgd op televisie. Vijf dagen geen coureur zonder regenjas gezien. Soppen en bibberen was het. Klauteren en kliederen. En ik maar speuren naar Wout. Hangt hij er nog aan? Jawel, daar peddelt hij op zijn kleine verzetje. Goed zo, jongen, spaar de knoken!

Het risico van afbraak is groot in de kou. Conditioneel hoop je een stap vooruit te zetten in het Baskenland waar het ook al geen voorjaar wil worden, maar de klok van het lichaam kan ook flink worden teruggezet. Wout komt al van zo ver.

Kort geleden bekeek ik in de Eindhovense bioscoop Zien de premièrevoorstelling van *Retour*. De documentaire, gemaakt door neef Marijn Poels, is het verslag van de pijnlijke revalidatie van Wout. Hoe de wielrenner die tijdens de Tour van vorig jaar halfdood in de wegberm lag zich terug in het zadel vocht.

Heel langzaam wekt renner Wout Poels zich tot leven

Er zit een bijzonder komisch fragment in de film. Wout Poels, immobiel nog door een katheter, concludeert voor de camera dat hij eigenlijk helemaal geen hobby's heeft. Nou ja, alleen wielrennen dan. Het wordt tussen neus en lippen door gezegd, maar dit is precies de sleutel tot zijn wederopstanding. Er is niets dan wielrennen.

Ander fragment. Liefdevol gefilmd, broos bijna, alsof de eerste pasjes van een kind worden vastgelegd, zie ik Wout voor het eerst sinds maanden op een racefiets klimmen. Langer dan een paar minuten op de rollenbank houdt hij niet vol. Het is niet direct zichtbaar op zijn gezicht, maar de gloed in zijn aderen is voelbaar: hier wordt een belangrijke overwinning behaald.

De documentaire is gemaakt in opdracht van de regionale omroep L1 en is intussen een paar keer uitgezonden op televisie. Ik heb hem alleen in de bioscoop gezien. Op het grote scherm komt alles dichterbij, wordt alles scherp en intiem.

Wout gaat naar de ploegarts Nando Liem. Deze wijst ons op een kromming in de naakte rug. Ook een gevolg van de val, daar moet nog aan gewerkt worden. Ik kijk naar de kromming, naar het graatmagere karkas, en wordt ineens overweldigd door de kwetsbaarheid van de topsporter. Als er niets dan wielrennen is blijft alleen de onverzettelijkheid branden.

Beetje bij beetje wekt de renner Wout Poels zichzelf tot leven. Hij gaat naar buiten. Een drone met cameraatje duikt als een gevechtsvliegtuig naar beneden en stijgt weer omhoog. De renner wordt een stipje op een kaarsrechte weg. Daar gaat de asfaltcowboy, op weg naar de wijkende einder.